

———— Oproiu Nicolette

A PERUI HEGYEKBEN A GLECCSER ALATT ARANY BÚJIK MEG –

ha tehetném, kirajzolnék belőled minden farkast
kútvízzel törölnélek tisztára belülről lassan
óvakodva, mint ahogyan a rákos beteg megy az első kemójára.

mi is részei vagyunk egymásnak, mint a müzli meg a kiskanál
szóval talán rendben van, hogy rendben van minden
csend, hattyútoll, selyem, puha párna
behallatszik a fényből a lárma
takard be a lelked, ha emberek közé mész
inkább a testedet tépjék pucérra
lüktetünk, mint leszorított hajlaton a véna
tanultam tőled, s tanuló, te legerősebb érzelmek legnépesebb
gyereke.

nézni tanuló, látni, figyelni
hallgatni
utunk hosszú, cipőnk életreszóló
folyjon rólunk csokimáz
itt a végére egy (nem is tudom, melyik legyen: trombita- vagy)
szaxofonszóló.